

Ένας ιός, ύπουλος, επικίνδυνος, δολοφονεί καθημερινά ανθρώπους σε όλη τη γη. Στις χώρες της Ευρώπης σπέρνει το φόβο και το θάνατο. Μαζί με τα αθώα του ανθρώπινα θύματα, θύματα του είναι τα κράτη, οι οικονομίες τους, οι κοινωνίες στο σύνολο τους, είναι και η ΕΕ. Όλοι έχουν μπει στις εντατικές ή είναι στον προθάλαμο τους. Αδύναμα τα κράτη μόνα τους να αντιμετωπίσουν την πανδημία, άλλα και ανίκανη η ΕΕ να αντιμετωπίσει τα προβλήματα και τις επιπτώσεις.

Όπως προς το παρόν διαφαίνεται, με βάση τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς, απρόθυμη να αλλάξει πολιτικές και προτεραιότητες. Παρακολουθούμε σπασμωδικές κινήσεις, να τρέχουν όλοι πίσω από τις εξελίξεις, μέσα από πολιτικούς, εθνικούς ανταγωνισμούς και ιδεοληψίες. Το νεοφιλελεύθερο μοντέλο της ΕΕ μολύνθηκε και απέδειξε ότι πάσχει από χρόνια υποκείμενα νοσήματα.

Ο ιός φαίνεται πως μπορεί να αποτελέσει καταλύτης σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις. Το πόσο καταλυτικός θα είναι ο ρόλος του έχει να κάνει με το πόσο καταστροφικός θα είναι σε καθεμία χώρα ξεχωριστά, από το πως θα αποκωδικοποιήσουν οι πολίτες της κάθε χώρας τα αίτια και τα αποτελέσματα της πανδημίας, από την διαχείριση της κρίσης από την εκάστοτε κυβέρνηση, από το πόσο τραυματισμένη θα βγει στη συνείδηση του κόσμου η πολιτική και οικονομική ελίτ στη κάθε χώρα, από το τελικό ισοζύγιο των μέτρων που θα πάρει η ΕΕ.

Από την άλλη σημαντικό ρόλο θα παίξει και το κατά πόσο θα υπάρξει ρεαλιστική, πειστική και αξιόπιστη πολιτική εναλλακτική απάντηση που θα προβάλει τα αίτια και θα δώσει ρεαλιστικές και άμεσες λύσεις στην υγειονομική, οικονομική, κοινωνική και ψυχολογική καταστροφή που έχει επέλθει στην κάθε κοινωνία. Ιδιαίτερα, για την χώρα μας και τις χώρες του Νότου, που βιώνουν πάνω από μια δεκαετία, μια άνευ προηγουμένου οικονομική λεηλασία, πολιτική απαξίωση, κοινωνική αποδόμηση. Τα παραπάνω ερωτήματα θα απαντηθούν άμεσα την επομένη της λήξης της πανδημίας.

Όσοι όμως καλόπιστα νομίζουν ότι ο ιός, αποτελεί την ευκαιρία, η ότι από μόνος του, θα είναι η αιτία, να καταστραφεί η ΕΕ, φοβάμαι ότι για άλλη μια φορά θα πέσουν έξω. Όλοι οι οργανισμοί έχουν σύστημα αυτοάμυνας, έχουν την λογική της επιβίωσης και της

αναπαραγωγής, έστω και με απώλειες.

Μια ΕΕ ,άρρωστη, ανίκανη , άβουλη, έρμια των επιλογών και συμφερόντων των ισχυρών κρατών και κυρίως της Γερμανίας.

Μια ΕΕ καθοδηγούμενη από τα ποιο επιθετικά τμήματα των αστικών τάξεων, δεν θα παραδώσουν τα όπλα αμαχητί. Δεν θα παραδεχτεί κανένα νεοφιλελεύθερο παπαγαλάκι ότι το μοντέλο απέτυχε, ότι η ΕΕ όπως την ξέραμε ΠΕΘΑΝΕ.

Οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ, που στηρίζονται σε αυτήν και την στηρίζουν σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, έχουν τους μηχανισμούς, ιδεολογικούς, πολιτικούς, οικονομικούς, για να αντιμετωπίσουν την επόμενη ημέρα, με τις λιγότερες για αυτούς απώλειες προκειμένου να μην χαθεί η ηγεμονία τους.

Στόχος τους την επόμενη ημέρα της κρίσης θα είναι ένας, να φωνάξουν όλοι μαζί, Η ΕΕ ΠΕΘΑΝΕ (μαζί με τον ιό) ΖΗΤΩ Η ΕΕ, και από κάτω τα πλήθη να χειροκροτούν με ανακούφιση.

Άμεσος στόχος των εργαζόμενων, ανέργων, της νεολαίας κάθε χώρας, είναι να απαιτήσουν και να επιβάλουν πολιτικές που θα προστατεύουν την ΥΓΕΙΑ, την ΠΑΙΔΕΙΑ, το ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ και τα ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ στις χώρες τους, για τον λαό τους, για το μέλλον τους.

Το οικοδόμημα τρίζει και μάλιστα γερά, αλλά οι εργαζόμενοι, οι λαοί, πρέπει να προετοιμαστούν από τώρα για τις δύσκολες διπλές ιδεολογικές και πολιτικές μάχες (με τον νεοφιλελευθερισμό και τον εθνικισμό). Ο κίνδυνος, την καταστροφή να την πληρώσουν πάλι οι εργαζόμενοι και η νεολαία είναι ορατός.

Κυρίαρχο συναίσθημα των λαών της Ευρώπης, αυτή τη στιγμή είναι, ο φόβος, η ανησυχία και η αβεβαιότητα, για το παρόν και για το μέλλον.

Για να μετατραπεί ο φόβος σε οργή και μετά σε συνειδητή πολιτική επιλογή αμφισβήτησης και ρήξης με τις κυρίαρχες πολιτικές, πρέπει να δοθούν ρεαλιστικές

ριζοσπαστικές απαντήσεις που να έχουν άμεσα αποτελέσματα που θα επουλώσουν τις πληγές του κόσμου. Αλλιώς τον ρόλο αυτόν θα τον παίξουν, ποντάροντας στο δικαιολογημένο φόβο και την ανασφάλεια, οι κυρίαρχες δυνάμεις παίζοντας τον ρόλο του «ηρεμιστικού».

Νίκος Βρυώνης

(Λαϊκή Ενότητα)

Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Αριστερού Ρεύματος